

skal afgive den Toldbeskyttelse, den har; men jeg har set, at man protesterer imod, at Industrien skal have *forøget* sin Toldbeskyttelse, fordi man anser det for en Fare for det danske Landbrugs frie Konkurrencemuligheder i Udlandet. Dette til det ærede Medlem Hr. Fraenkel.

Jeg skal dernæst vende tilbage til det ærede Medlem Hr. Stauning, som mente, at Landbruget vilde have Markedet beskyttet. Landbrugsraadet udtaler i sin Skrivelse, der findes i Betænkningen Bilag 22, følgende, som jeg maaske maa have Lov til at citere i denne Forbindelse: „Naar England vedblivende lader vore Landbrugsprodukter gaa frit ind, hvad tror man saa, dette Lands Befolkning vil sige til, at vi fordobler den i Forvejen ikke ubetydelige Told, vi har sat paa engelske Industrivarer her til Landet. Det er en saadan Hasardpolitik, at der skal meget stærke Ord til en passende Betegnelse, og dette ikke mindst paa en Tid, da vore Kunder er stærkt nationalt paavirkede i økonomisk Henseende.“ Og senere siger det: „Den her bebudede nye Toldpolitik rører i sine Konsekvenser ved det danske Landbrugs Livsnerve.“ Jeg forstaaer det saaledes, at Landbrugsraadet mener, at det danske Landbrugs Livsnerve er det frie og det aabne Marked, og derfor kræver det danske Landbrug ikke nogen Beskyttelse for sig, men er villigt til at tage Konkurrencen op efter Verdensmarkedets Vilkaar. (*Fraenkel*: Sukker og hele Resten). Jeg ved ikke, hvad der gaar af det ærede Medlem Hr. Fraenkel i Aften; det forekommer mig, at han i Stedet for at afbryde hellere skulde tage Ordet.

Til Slut skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stauning og til det socialdemokratiske Parti: Det ærede Medlem er jo nu blevet ganske overordentlig virksom i Erhvervspolitik, der er ingen Ende paa alle de mange Taler, det ærede Medlem har holdt i den forløbne Vinter, i hvilke han har stillet op Kravet og Spørgsmaalet til Regeringen: Hvad vil Regeringen gøre for at skaffe Beskæftigelse, saa at de arbejdsløse kan komme i Arbejde? (Afbrydelse: Hør!). Ja, vist er det hørt, vi har hørt det mange Gange, og navnlig efter at det ærede Medlem er kommet i Opposition. Der gik nemlig 2½ Aar, da det ærede Medlem sad som Statsminister her i Landet, hvor vi stod med en stadig stigende Arbejdsløshed, saaledes at vi sidste Aar paa denne Tid havde en Arbejdsløshed af omtrent den samme Størrelse, som vi har i Dag — det var vist 47 000—48 000 paa den Tid, og i Dag har vi ca. 53 000. Hvad gjorde det ærede Medlem

og hans Kolleger i Ministeriet og det socialdemokratiske Parti? De sendte Rigsdagen hjem den 1. April og sad uvirksomme overfor Arbejdsløsheden hele Sommeren. Da saa Rigsdagen kom sammen i Oktober 1926, var det ærede Medlem blevet klar over, at Skyerne trak saaledes sammen over hans Hoved, at det vist var bedst, at han snart selv søgte at komme i Læ, og saa fremsatte han et Forslag, som alle og enhver vidste det var umuligt at faa gennemført, og som det ærede Medlem derfor brugte til at komme til at gaa af paa. Se, det var den Virksomhed, det ærede Medlem først og fremmest udfoldede, da han var Statsminister. Hans Virksomhedstrang er blevet øget, efter at han er kommet i Opposition, men jeg formoder, at hvis han en Gang faar Magten, vil han atter henfalde til den Uvirksomhed, der kendetegnede ham i de 2½ Aar.

Jeg vil gerne spørge de socialdemokratiske Rigsdagsmænd, der repræsenterer Tusinder af Arbejdere ude i Provinsen og Tusinder af Husmænd ud over Landet: Hvordan smager den nye socialdemokratiske Toldpolitik Dem? Jeg spørger Dem: Tror De, at Deres Tusinder af Vælgere, der ikke arbejder indenfor beskyttede Industrier, vil være begejstrede for at komme til at bære de Byrder, der lægges over paa dem gennem en forøget Toldbeskyttelse? Jeg spørger Dem, og jeg beder Dem lade Spørgsmaalet gaa videre til Deres Vælgere ud over Landet, og hvis vi kommer ud i en Valgkamp, skal vi fra vor Side hjælpe til, at dette Spørgsmaal bliver stillet klart til Socialdemokratiets Vælgere.

Det høje Ting ved — jeg har omtalt det tidligere —, at med Hensyn til de Forslag, der er blevet behandlet i det samme Udvalg, som Skotøjsforslaget er blevet behandlet i, nemlig selve Dumping-Forslaget og Forslaget om Herrekonfektion og Tekstilindustrien, har jeg for mit Vedkommende, hver Gang jeg har været i Udvalget, tilbudt min Villighed til at forhandle om en Ordning, hvorved man blev i Stand til at imødegaa uretmæssig Konkurrence, saaledes at vi ikke blot fik Midler til at imødegaa uretmæssig Konkurrence her i Landet, saaledes som vi har det ved den gældende Lov om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse, men ogsaa Midler til at modvirke uretmæssig og unfair Konkurrence udefra; jeg har blot forlangt, at det skulde ske under saadanne Former, at det ikke blev til en maskeret Toldbeskyttelse. Ærede Medlemmer vil vide, at jeg har beskæftiget mig med dette Forhold og været villig til at søge